

nogle . . . (*En Stemme:* Vare de større?) Nej, det synes jeg egentlig ikke, men noget i samme Retning, saa jeg gaar ud fra, at det kan han vel nok, men desuagtet vil det interessere at se, thi det vil være ret betegnende for den hele Stilling at se, om det virkelig kunde blive Tilfældet. . . .

Formanden: Efter den Foranledning, det ærede Medlem giver mig, maa jeg oplyse, at Finansministeren maa være til Stede i Dag i Landstinget, hvor Finansloven forhandles. I øvrigt maa jeg sige, at dette Emne ligger noget udenfor Sagen.

Fogtmann: Aa, nej! Jeg har imidlertid ikke rejst nogen som helst Klage over, at Finansministeren ikke var til Stede, jeg har kun nævnt, at det vilde have stor Interesse at se hans Stilling til Sagen, men det vil der rimeligvis blive Lejlighed til paa et senere Trin.

Men for øvrigt vil jeg sige, at jeg kan ikke se rettere, end at Ministeriets officielle praktiske Holdning overfor en Sag som denne virkelig har sin Betydning, og netop ved en 1. Behandling af en Princip-sag spiller den i Virkeligheden en ret betydelig Rolle, og det kan da neppe være Meningen, at det ikke maa tages frem til Belysning ved en saadan Lejlighed. Jeg skal gøre det meget kort, men jeg vil dog give en Antydning af, at det sidste nye Medlem af Regeringen, som ikke har Stemmeret her, tvivler jeg ikke om er en varm Ven af Prygleloven. Den lugter straks lidt af Hundepisken. Det kan ikke nægtes, at naar man tænker sig tilbage til de gode gamle Tider, hvor Ridefogdens Pisk kunde blive brugt paa samme Maade som Tampen og Rottingen nu, er der en saa intim Forbindelse imellem de Tankegange, at jeg ikke tvivler om, at Udenrigsministeren og Justitsministereu ville falde hinanden om Halsen under denne Sag.

Hvad nu selve Pryglestraffen angaar, skal jeg ikke fordybe mig meget i Argumenterne. De ere fremsatte bedre og kunne blive fremsatte bedre, end jeg kan gøre det, men jeg vil blot i al Almindelighed sige, at jeg betragter denne Form for Pryglestraf som en virkelig Falliterklæring fra Samfundets Side. Sagen er nemlig den, at i vor hele øvrige borgerlige Udvik-

ling gaar Strømmen saa stærk mod Prygl og Tamp, som en Strøm vel nogen Tid kan gaa imod et Princip. Det er sikkert, at en Fader, der prygl, en Lærer eller en Mester, der prygl, blive i Almindelighed fra Samfundets Side betragtede som en daarlig Fader, Lærer eller Mester, saa stærkt gaar Strømmen i Retning af vort Samfunds Omdannelse. Regeringen har saa mange andre Midler, som i deres Virkning ere stærkere, i deres Udførelse smukkere og i alle Henseender menneskeværdigere end den gamle Prygletamp. Saa stærkt gaar Strømmen i den Retning, at ingen nu næsten kan faa Anledning til at diskutere det Spørgsmaal, om Fædre, Lærere eller Mestre overhovedet skulle bruge Prygl. Man vender sig ligefrem med Modbydelighed fra en saadan Forhandling, og jeg synes ogsaa at man burde vende sig med Modbydelighed fra den ærede Justitsminister og det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) naar de nu ville føre en saadan Tankegang ind her i vore Forhandlinger.

Det, der oftest foranlediger, at nogen giver sig til at prygle, det er i Grunden Hidsighed og Mangel paa Overvejelse, det er ganske sikkert, at det er det almindelige Udgangspunkt og Anledning til, at Prygl overhovedet bliver brugt. De allerfleste Mennesker, som have brugt Prygl overfor underordnede, ville, naar man bag-efter siger til dem: hvorfor har du givet dig til at prygle den ene eller den anden, sige: ja, jeg blev gal i Hovedet eller det er jo ikke for meget til ham. Stærkere Argumenter ville i Almindelighed ikke komme frem. Det er Argumenter af samme Vægt som dem, det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) bruger. Men dem tror jeg for øvrigt ogsaa, at han kan spare sig. Jeg lykønsker ikke den ærede Justitsminister til en pædagogisk Raadgiver som det ærede Medlem for Esbjerg. Jeg tror, at han ikke vil blive højt anset, hvis han melder sig til at forhandle om pædagogiske Spørgsmaal, jeg tror, at han vil blive en saa fuldstændig Undermaaler, at han vil gaa rejekt allerede ved den første Prøve.

Det er sikkert nok, at det er det almindelige Motiv til Uddelingen af Prygl, at man bliver gal i Hovedet, og det kan